

**Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2019 r. – Duym/Rada**(Sprawa T-549/17) <sup>(1)</sup>**Służba publiczna – Urzędnicy – Procedura powołania na stanowisko kierownika wydziału – Ogłoszenie o naborze – Odrzucenie kandydatury – Powołanie innego kandydata – Obowiązek uzasadnienia – Zasada dobrej administracji – Interes służby – Oczywisty błąd w ocenie – Zasada niedyskryminacji**

(2019/C 103/38)

Język postępowania: francuski

**Strony***Strona skarżąca:* Frederik Duym (Ostenda, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji komitetu doradczego ds. naboru, przesłanej skarżącemu pocztą elektroniczną w dniu 7 października 2016 r., odrzucającej jego kandydaturę w ramach procedury naboru kierownika wydziału niderlandzkiego w służbach tłumaczeniowych Rady, a także późniejszej decyzji organu powołującego Rady z dnia 20 grudnia 2016 r. o powołaniu pani A. na to stanowisko.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Frederik Duym pokrywa własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

**Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2019 r. – Abdulkarim / Rada**(Sprawa T-559/17) <sup>(1)</sup>**Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Błąd w ocenie – Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności**

(2019/C 103/39)

Język postępowania: francuski

**Strony***Strona skarżąca:* Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciele: adwokaci J.-P. Buyle oraz L. Cloquet)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Veiga oraz I. Pouli, następnie I. Pouli oraz V. Piessevaux, pełnomocnicy)

## Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 62), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2017, L 139, s. 15), decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 16) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2018, L 131, s. 1), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

## Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii, decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011, zmienionego ostatnio rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. wykonującym rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, w zakresie, w jakim akty te dotyczą Mouhamada Waela Abdulkarima.
- 2) Utrzymuje się skutki decyzji 2017/917 oraz 2018/778 wobec M. W. Abdulkarima do dnia upływu terminu na wniesienie odwołania lub, jeśli odwołanie zostanie w tym terminie wniesione, do dnia jego ewentualnego oddalenia.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez M. W. Abdulkarima.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

## Wyrok Sądu z dnia 6 lutego 2019 r. – Karp / Parlament

(Sprawa T-580/17) <sup>(1)</sup>

**Służba publiczna – Personel kontraktowy – Zaszeregowanie – Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego – Przedwczesne zażalenie – Nieprawidłowość postępowania poprzedzającego wniesienie skargi – Niedopuszczalność – Autonomiczność środków odwoławczych – Nieprzedłużenie umowy o pracę członka personelu kontraktowego do zadań pomocniczych związane z urlopem macierzyńskim – Obowiązek uzasadnienia – Zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony – Nadużycie prawa – Prawo do bycia wysłuchanym – Odpowiedzialność**

(2019/C 103/40)

Język postępowania: angielski

## Strony

Strona skarżąca: Kevin Karp (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. Lambers i R. Ben Ammar)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: Í. Ní Riagáin Düro i M. Windisch, pełnomocnicy)